

Már Európa is aggódik a szociális gondozók miatt

A Mentális Egészség Európa hetén kiemelten foglalkoztak azokkal a dolgozókkal, akik talán a legnagyobb szerepet vállalják a pandémiában érintettekkel. Különösen az elmúlt több mint egy évben hárult rájuk olyan teher, amikor megannyi bizonytalansággal kerültek szembe. Nemcsak a védelmükkel nem foglalkoztak, védőeszközöket nem kaptak, de a lelki és anyagi támogatásuk is elmaradt, így komoly kihívást jelent majd a gondozók megtartása.

Gyakorlatilag nincs olyan emberi élethelyzet, ahol a szociális szakembereknek ne lehetne valamilyen feladata. Jelen vannak a csecsemőgondozásban és a gyermekgondozásban, ha állami nevelésbe vesznek egy gyereket; de dolgoznak az idős, valamint a fogyatékos személyek gondozásában is, legyen szó akár intézményi keretekről vagy házi segítségnyújtásról; foglalkoznak hajléktalanokkal és találkozhatunk velük a családsegítő-központokban és a gyámhatóságon is. A lista korántsem teljes, de már ebből a felsorolásból is látható, hogy a szociális szférához sok olyan terület tartozik – az intézményi idősgondozáson kívül is – amely a járvány idején nemcsak kiemelten fontos, de magas fertőzés kockázattal is jár. Mivel feladataik között ott szerepel a személyes kapcsolattartás és a közvetlen segítségnyújtás (ami az esetek jelentős részében közvetlen testi érintkezés nélkül elképzelhetetlen), már csak a munkájukból adódóan is fokozottan kiteszik magukat, valamint a klienseiket is a fertőzés veszélyének

Az Eurocarers adatai szerint megnövekedett igénybevételnek vannak kitéve: a COVID-19 esetében 17 százalékos növekedés mutatható ki heti ápolás, vagy intenzívebb ápolás esetén. A Szolgáltatók Európai Szövetsége a fogyatékosággal élő személyek számára szervezett képviselete arra hívta fel a figyelmet, hogy ezen szolgáltatások létszüksége ma már köztudott, de az ő támogatásuk hiányában, a gondozók is betegek lesznek. Pedig a gondozók majdnem felének nem volt megfelelő, az EU-OSHA szerinti egyéni védőeszköze. Az Európai Közszolgálati Unió (EPSU) hozzátette, hogy ezeket a problémákat súlyosbította a privatizáció, a szolgáltatások alulfinanszírozása és széttöredezettsége, amely már a vilá járvány előtt kezdődött. Az EPSU felszólítja az Európai Parlamentet, hogy indítsa el a COVID-19 tragikus hatásainak vizsgálatát ebben az ellátási szektorban (is).

Ebben a szekcióban minden előadó egyetértett abban, hogy el kell ismerni és támogatni a gondozókat. A hivatalos és informális ellátás közötti jobb kapcsolatot szorgalmazzanak, több technológiai megoldást és a civil társadalmi szervezetek fokozott támogatását. Fontos a vezetők szerepe a személyzet munkaterhelésének, a műszakos munkának és az elszigeteltségnek a kezelésében. Ahogy a mentális egészség munkavédelem és egészségvédelem (OSH) kérdése is, úgy a jobb szervezés hozzájárulhat a munkakörülmények javításához. Az ágazatnak nagyobb beruházásokra, a szociális finanszírozás elkülönítésére és az európai szintű társadalmi párbeszédre van szüksége. Míg a közvélemény és a döntéshozók kifejezték hálájukat az egészségügy felé, a szociális gondozásban dolgozók, felé már kevésbé. Minden felszólaló egyetértett ebben is, hogy „a taps nem elég”.